

Палац триярусний — троянда чайна
Із балюстради кинена тому,
Хто, на арені перемігши, вмер,
І кров — піском і кмином — служки щойно,

Дарма що торс — вже на межі — в нічийне
І роль пальмети і аканта — мирт.
Плямистий мармур — преїскурант примар,
Де тільки серце, яке — напням — чуйно.

На сходи — простір — у дорозі в темінь,
Виблимує гаками золотими,
Розгону набираючи потроху

В западинах, де оболонка струхла
Й — без шкіри — на тарелі — організм,
Що жилами — хмарки переганя.